

eigen opmerkelijke verhaal. "Ik heb aandelen Citigroup gekocht omdat die Saoedische prins Waleed bin Talal vol instapte", vertelt John Manda, een gepensioneerde 69-jarige fabrieksmedewerker. Topmannen van de bank bezochten de Arabische prins regelmatig in zijn tent in de woestijn. "Ik dacht dat die hoogheid wel wist wat hij deed", klaagt Manda. "Niet dus. Hij heeft zwaar verloren en ik met hem", aldus de Slovaak die in de jaren zeventig naar de VS emigreerde, maar nog altijd een zwaar accent heeft.

OP DE BLAREN ZITTEN

Vijf jaar later zitten Ramsteck en Manda (en misschien ook wel prins Waleed) nog altijd op hun blaren. Citi is op de beurs minder waard dan de boekwaarde. De koers staat nog altijd 85 procent onder het hoogtepunt in 2007. "Met die koers komt het natuurlijk nooit meer goed", zegt Donal Griffin, bankredacteur van Bloomberg. De meeste beleggers, zeker de professionele, hebben volgens hem allang hun verlies genomen. Griffin is een van de dertig financieel redacteurs die plaats mag nemen op de achterste twee rijen bij de aandeelhoudersvergadering van Citigroup. Het is voorjaar en dan lopen Amerikaanse financieel journalisten traditioneel tientallen aandeelhoudersvergaderingen af. De laatste jaren is de spanning volgens fervente bezoekers zeker toegenomen.

De legendarische aandeelhoudersvergadering in 2006 van doe-het-zelf-bedrijf Home Depot vormde misschien wel een omslagpunt. Toenmalig topman Bob Nardelli kwam als enige bestuurder opdagen en weigerde vragen te beantwoorden. Hij liet grote klokken ophangen om spraakzame aandeelhouders kort te houden. Na veertig minuten stonden aandeelhouders weer buiten. Het jaar erna gooide de onderneming na veel kritiek het roer om. Het bestuur doet sindsdien een poging om verantwoording af te leggen aan de

WALL STREET STAAT OOG IN OOG MET MAIN STREET TIJDENS DE VERGADERING BIJ CITIGROUP IN HET HILTON HOTEL

aandeelhouders. Ook banken lijken dit onder druk van de publieke opinie serieuzer te nemen.

Aandeelhouders laten sinds de kredietcrisis vaker hun spierballen zien. Dat wil nog niet zeggen dat sprake is van felle debatten met de besturen. Griffin zegt pensioenfondsen meestal niet te horen en te zien op de aandeelhoudersvergaderingen die hij bezoekt. Particuliere beleggers in een georganiseerd verband met een goede woordvoerder ziet de financieel redacteur ook nooit op een jaarvergadering. Activistische aandeelhouders zijn er volop tegenwoordig. Maar dat zijn meer handelaren dan langetermijnbeleggers. Die laatsten opteren liever voor een stille dialoog met bestuurders of ze kiezen voor een eigen podium op een conferentie of een televisiezender.

Het is ook vandaag, 24 april, vooral een bonte verzameling particuliere beleggers die de leiding van Citi het vuur aan de schenen legt. Een van de klagende aandeelhouders van in totaal circa 150 zegt al sinds 1940 te beleggen in het financiële conglomeraat. Ze wordt na een lange onsamenhangende vraag van de microfoon weggeleid.

LUISTERENDE TOPMANNEN

Hier in het Hilton staan de financiële managers van Wall Street oog in oog met de gewone Amerikaan op Main Street. Het goede nieuws is, aldus aanwezige aandeelhouders, dat de twee banktopmannen op het podium werkelijk luisteren naar